

[Handelsministeren.]

„Banken i disse 2 Aar har sparet Staten for en aarlig Renteudgift paa $6\frac{1}{2}$ Mill. Kr., eller ca. 13 Mill. Kr. for de 2 Aar“, dog i ikke ringe Grad synes at kunne om-disputeres. Hvis man nemlig vil opstille et saadant Regnestykke, synes man ikke heri at kunne se bort fra de Tab, som maatte være lidt gennem Føringelse af Debitorer i Løbet af de paagældende Aar, og dette hvad enten de paagældende maatte have faaet forøget deres Laan eller uden-saadant Forøgelse af Laanene har fortæret af deres Værdier, saaledes at der derigen-nem er blevet ringere Udsigt til Dæk-ning af Bankens Tilgodehavende.

I Slutningen af Bankraadets Erklæ-ring er givet Udtryk for en Beklærelse over Fremkomsten af Udvalgets Opgørelse som skadelig for Banken. I denne Anledning vil jeg gerne stærkt fremhæve, at Frem-komsten i Dagspressen af det Resultat, som Udvalget er naaet til, er sket meget imod Udvalgets Villie, ligesom man ogsaa fra Regeringens Side meget maa beklage det Fortrolighedsbrud; der i saa Henseende er sket — hvorfra ved jeg ikke. At den af Udvalget foretagne Opgørelse nu forelæg-ges for Rigsdagen, er under alle Omstæn-digheder nødvendigt, idet Rigsdagen selv-følgelig maa have fuld Besked om den foretagne Undersøgelse.

Der foreligger nu som nævnt to — eller hvis Revisorernes Resultat medreg-nes tre — indbyrdes afvigende Opgørelser, der hver for sig maa forudsættes at være foretaget med den største Samvittigheds-fuldhed som Udtryk for de paagældendes bestemte Overbevisning. Men herved er nu intet at gøre. Jeg vil dog gerne fremhæve, at den af Tomandsudvalget fore-tagne Opgørelse ikke er nogen Realisa-tionsopgørelse, saaledes at Bankens Vær-dier nødvendigvis skal udbydes til Salg til den opgjorte Værdi. Opgørelsen tager Sigte paa at give Regeringen og Rigsdagen Oplysninger om, hvilket Underskud man, staaende overfor en Ordning af Bankens Forhold, fra disse Myndigheders Side bør regne med. Det endelige Resultat af en Nyordning vil først vise sig ved Tilende-bringelsen af løbende Afviklinger, naar Ejendomme og Værdipapirer er realiseret o. s. v. Resultatet vil i og for sig være uaf-hængigt af den foretagne Vurdering, idet det selvfølgelig maa paases, at Vurderingens Enkeltheder — ligesom i øvrigt hvor Hen-sættelser foretages for en Banks Debitorer — ikke kommer til de enkelte Debitorers Kundskab.

I Forbindelse med Tomandsudvalgets Vurdering af Bankens Engagementer og Værdier i øvrigt har Udvalget for Laane-engagementernes Vedkommende foretaget en Deling af disse i tre Grupper: Gruppe A. bestaaende af Engagementer, der alle-rede er under Afvikling eller maa betrag-tes som bestemte til saadan, og til hvilke der ikke er knyttet nogen levende Virk-somhed, eller til hvis Forbliven ved Ban-ken der ikke i øvrigt knytter sig nogen bankmæssig Interesse, Gruppe B. bestaa-ende af Engagementer, som vel ikke har kunnet henføres til Afviklingsgruppen, men dog ikke kan betragtes som Engagementer i fuld bankmæssig Orden uden ekstraordi-nær Risiko; til denne Gruppe er blandt andet henført en Række paa Grund af deres Størrelse eller andre Forhold særlig vanskelige eller risikable Engagementer, Gruppe C. bestaaende af Bankens øvrige Laaneengagementer i fuld bankmæssig Orden. Den saaledes foretagne Deling er af Udvalget lagt til Grund for de i Ud-valgets Beretning indeholdte Forslag til Ordning af Landmandsbankens Forhold.

Udvalget har ikke ment at burde nøjes med at udarbejde et enkelt Forslag i saa Henseende, men har, for at belyse de Frem-gangsmaader, om hvilke der i Særdeleshed synes at kunne blive Tale, udarbejdet to selvstændige Forslag, der betegnes som Forslag I og Forslag II. Efter begge de to Forslag er Staten den faktiske Ejer af Banken.

Forslag I tager Sigte paa at tilveje-bringe en Sanering og Underbygning af den bestaaende Bank. Bankens ordi-nære Aktiekapital, Præferenceaktiekapi-talen og Reservefonden afskrives som tabt, idet Ejendomsretten til Banken overgaar til Staten som ufyldstgjort Kreditor for det konstaterede Underskud, som Staten ifølge Statsgarantien dækker. De ifølge den foretagne Deling af Bankens Engage-menter til Afviklingsgruppen henførte hen-lægges efter Forslag I til en Afviklings-kasse, der under Navnet „Afviklingskassen af 1928“ oprettes for Statens Regning. Herefter foreslaas Bankens regnskabsmæs-sige Underskud pr. 31. December 1927 af Staten stillet til Bankens Raadighed paa nærmere angiven Maade tillige med den i Status opførte Værdi for den til Afvik-lingsskassen overførte Aktivmasse. Endelig skulde Staten indskyde en ny Aktiekapital paa 50 Mill. Kr., der blev henlagt til Af-viklingskassen, for at denne i Samraad med Bankens Bestyrelse og med Tilslut-ning af Handelsministeren kunde træffe